

KVINDEN OG SAMFUNDET

Dansk Kvindesamfunds
Formaal er at arbejde for
Kvindes politiske
Valgret og Valgbar-
hed samt at virke til
Fremme for Kvindernes

almene Udvikling, for
deres Uddannelse til selv-
stændigt Erhverv og for
at forbedre deres Stilling
i Familie, Samfund og
Stat

UDG. AF DANSK

KVINDE-SAMFUND

25. Aarg.

15. Maj 1909.

Nr. 9.

De politiske Valg.

Der er ikke almindelig Valgret i Danmark, naar Kvinderne er uden politisk Valgret!

Forhaabentlig vil det lykkes Kvinderne paa Valgdagen d. 25. i denne Maaned i det mindste at faa dette slaaet fast i den almindelige Bevidsthed. —

Mændene skal vælge de Mænd, der skal raade for Landet i den nærmeste Fremtid, — som om Danmarks Befolkning kun bestod af Mænd! Hvor urimelig og uretfærdig denne Ordning end hidtil har maattet forekomme, saa er den dog nu, da Kvinderne er kommunale Vælgere og har vist sig dette Hverv fuldkomment voksne, endnu langt mere urimelig og uretfærdig end nogensinde før.

Der er blevet bejlet til vore Stemmer, vi er atter og atter blevet paakaldt som en vigtig Faktor i Samfundet under Valgagitationen i Marts Maaned, men nu i Maj er der ingen der taler om Kvinderne og ingen, der ønsker at høre vor Mening om de Spørgsmaal, der nu ligger for. Er det maaske, fordi det er Spørgsmaal, som ikke vedkommer Kvinden og som ligger hende saa fjærnt, at hun ingen Mening kan have derom? Utallige Gange i Skrift og i Tale er det paavist, at dette ikke er Tilfældet.

Det er gentaget indtil Trivialitet, at Samfundet er Kvindernes saavel som Mændenes, — men Gentagelsen, der er uden logisk Berettigelse er af stor psykologisk Betydning, og vi maa blive ved med at gentage; ogsaa ved denne Lejlighed maa vi sige det; Kvinderne maa have politisk Stemmeret for Samfundets og for deres egen Skyld. Thi i det moderne Samfund, der er et saa utrolig sammensat Maskineri, er der den fineste Vekselvirkning mellem alle dets forskellige Bestanddele, og det er af stor Betydning for den samlede Helhed, at hver enkelt Del virker saa tilfredsstillende som muligt, ligesom ethvert Individ har Fordel af, at Samfundets Ordning er saa fuldkommen som mulig.

Men derfor maa Samfundet ikke ensidigt styres af den ene og tilmed mindre Halvdel.

Den nuværende Tingenes Tilstand er ikke blot en Halvhed men derigennem ogsaa en Uretfærdig. Og Uretfærdighed er et slet Grundlag for en Statsordning. Og denne Uretfærdighed er saa iøjnefaldende og saa nem at raade Bod paa, at det allerede burde være gjort.

Vi behøver ikke længere at fremsætte Grunde for vort Krav om Kvindernes politiske Valgret, Sagen er nu paa det Stand-